

1,37 És el nombre mitjà de fills per dona, que ha augmentat respecte al 2013, quan la mitjana era d'1,33. En total, el 2014 van néixer a Catalunya 71.238 nens, un 0,5% menys que l'any anterior.

30,4 És l'edat mitjana en què es té el primer fill. Les dones en edat fèrtil (de 15 a 49 anys) s'han reduït en 29.000. A més, les edats en què es redueix el nombre són les de més fecunditat, de 25 a 39 anys.

Històries

Com han triat els lectors els noms dels seus fills?

Susanna Ortega

"Jo sóc catalana i el meu marit és japonès. Volíem un nom fàcil per a les dues famílies. Vam escollir Shoh"

Alba

"Ens vam decantar per Júlia per la cançó 'Julia' dels Beatles, que John Lennon va dedicar a la seva mare"

Samu

"Vam triar Gina perquè és un nom curt, pràctic i poc comú. També perquè té una consonant molt sonora"

Laura Calvo

"Curt i sense traducció: el meu marit volia Ruth i jo Berta. Vam fer un sorteig amb paperets. Vaig guanyar!"

Marta Duset

"Vaig escollir Roger i Arnau perquè als llibres de la història de Catalunya hi apareixien sempre"

Noi del Nord

"El meu fill es diu Vicenç. Vam triar aquest nom per la cançó 'Torna a venir Vicenç', de Jordi Barre"

Tomeu 1954

"Per tradició: vam escollir Assumpció i Llorenç pels meus avis. I Antoni pel meu sogre"

Carles Bm

"Buscàvem noms curts en català i no traduïbles ni modificables. El primer es diu Biel. Sí, pel Biel de 'Ventdelplà!'"

Cada cop hi ha menys gironins que es diguin Narcís

Només deu nadons van ser batejats amb el nom del patró de la ciutat el 2014

**JOSEP PASTELLS
GIRONA**

Malgrat que sant Narcís és el patró de la ciutat i les fires i festes que porten el seu nom són molt concorregudes, hi ha pocs gironins que ho tinguin en compte a l'hora de batejar els seus fills. De fet, només deu dels nadons nascuts l'any passat a Girona es diuen Narcís. És un 0,27% del total, un percentatge quasi insignificant que demostra que la història, la llegenda i les tradicions tenen actualment poc pes en el camp de l'onomàstica. "El nom Narcís

mai no ha sigut majoritari, però anys enrere n'hi havia més que ara; sovint se'ls deia Siset o Siso", destaca el cronista oficial de Girona, Enric Mirambell. "És paradoxal: hi ha molta devoció a sant Narcís, però molt poca gent posa aquest nom als seus fills, fins al punt que com a nom de pila és estrany, poc comú", comenta el periodista i escriptor Narcís-Jordi Aragó. "No he tingut mai amics ni companys que es diguin així, bàsicament perquè mai no n'hi ha hagut gaires", afegeix. El barber Narcís Bosch, que també destaca pels seus dots de relacions públiques, ho corrobora: "No en conec

Curiositat
Tot i que hi ha molta devoció a sant Narcís, només un 0,27% trien aquest nom

pas gaires, de Narcisos, és un nom poc habitual".

Costa trobar algú que pugui explicar les raons d'aquest fenomen. "És qüestió de modes", opina Mirambell. "Potser hi influeix la laïcitat creixent", apunta Aragó. "És possible que sigui un nom massa nostrat", suggereix Dolors Reig, presidenta de l'Associació d'Amics de la Unesco de Girona. A Reig, que va ser mestra de primària entre el 1973 i el 1990, li és difícil recordar algun Narcís entre els seus alumnes. "Llavors no n'hi havia gaires i ara sembla que encara n'hi ha menys", subratlla. Una enquesta telefònica en unes quantes escoles de Girona confirma la tendència: cada cop hi ha menys Narcisos. "No sé què passa amb aquest nom, però tot i ser el patró de la ciutat fins que es va crear el barri de Sant Narcís tampoc no hi havia cap parròquia que es digués així", recorda Mirambell.

L'únic de la classe

Amb tot, encara queden gironins que bategen els seus fills amb el nom del patró de la ciutat. En la majoria dels casos ho fan per precedents familiars, per motius sentimentals, però de vegades és qüestió d'atzar. És el cas d'en Narcís Pijaume, que ara té vuit anys, com explica el seu pare, el botiguer Vicenç Pijaume: "La seva mare i jo no ens posàvem d'acord i vam deixar que triés el nom la seva germana gran". "És l'únic de la classe que es diu així", assegura. —

El 2014 van néixer a Catalunya només deu nadons amb el nom de Narcís. GETTY

Dir-se Misericòrdia és sinònim de ser de Reus

**DANI REVENGA
TARRAGONA**

A les comarques de Tarragona el cas més significatiu de la vinculació d'una ciutat amb un nom de pila és el de les Misericòrdies de Reus. A la capital del Baix Camp hi ha 558 dones que el llueixen amb orgull, en honor de la Mare de Déu de la Misericòrdia, patrona de la ciutat, que segons la llegenda catòlica va salvar els reusencs i reusenques de la pesta a finals del segle XVI. Dir-se Misericòrdia (o Cori, col·loquialment) és sinònim de ser de Reus.

Salvador Palomar, membre del centre de recerca del patrimoni etnològic Carrutxa, explica l'elevada incidència del nom perquè "els noms vinculats a la Mare de Déu són molt singulars, i això fa que es converteixin en un tret identitari

L'alcalde de Reus, Carles Pellicer, en la recepció oficial a totes les Misericòrdies el dia de la patrona. ARA

molt clar". Palomar afirma que "posar aquest nom es converteix en una demostració d'orgull de pertinença al lloc d'on s'és, és un homenatge i una manera de proclamar l'origen". La força de les Misericòrdies a Reus es deixa notar des d'una associació que les aglutina, molt dinàmica en l'organització d'activitats, una de les quals és la trobada que celebren amb motiu de les festes majors en honor a la patrona, a finals de setembre.

A Tarragona també és significativa la incidència de les Tecles, en honor a santa Tecla, la patrona de la ciutat. Tot i això, en un percentatge molt més baix que el de les Misericòrdies de Reus, ja que per a una població superior en uns 30.000 habitants n'hi ha bastants menys, 32 segons l'últim recompte, fet ara fa un mes, coincidint amb les festes de la patrona de Tarragona. —